

Rozhovor s Petrem Šukem

Místopředseda Nejvyššího soudu České republiky Petr Šuk patří k nejméně známým osobnostem tuzemské justice. V otevřeném rozhovoru hovoří o své cestě od advokacie k soudcovskému taláru, o dlouhodobém podfinancování soudů, ale i o tom, proč považuje roli Nejvyššího soudu spíše za sjednocující než přezkumnou. Zdůrazňuje nutnost chránit důvěru mezi advokátem a klientem a varuje před pomalým oslabováním svobody pod záminkou efektivity.

Rozhovor s místopředsedou Nejvyššího soudu České republiky Petrem Šukem přinesl otevřený pohled do zákulisí české justice, jejího financování i fungování soudní moci. Zdůrazňuje v něm, že i po více než dvaceti letech soudcovské kariéry ho rozhodovací činnost stále baví, ačkoliv mu dnes funkce místopředsedy ponechává na samotnou justiční práci méně času. „Jsem rád, že jsem soudce a že mě to pořád baví,“ říká s přesvědčením. K rozhodování přistupuje s pokorou i vědomím odpovědnosti, kterou podle něj nelze nahradit žádným manažerským řízením – „řídít soudce je jako pást kočky,“ dodává s nadsázkou.

Velkou část rozhovoru věnoval Petr Šuk otázce podfinancování české justice. Podle něj je hlavním problémem to, že „za justici při tvorbě rozpočtu nikdo nejedná“. Zdůrazňuje, že české soudy patří zároveň k nejlevnějším, nejrychlejším a nejzatíženějším v Evropě, přičemž řada mandatorních výdajů – například odměny znalcům, advokátům či exekutorům – není v rozpočtu vůbec pokryta. Justice tak často během roku naráží na nedostatek financí a musí improvizovat. Řešení vidí v tom, aby se zástupci soudní moci mohli reálně účastnit rozpočtových jednání a prosadit „rozumnější, mírně vyšší rozpočet odpovídající rozsahu poskytovaných služeb“.

Dalším klíčovým tématem rozhovoru bylo postavení a budoucnost Nejvyššího soudu. Petr Šuk upozorňuje, že jeho role nespočívá v tom být třetí přezkumnou instancí, ale autoritou sjednocující výklad práva. „Neplatí, že čím více instancí, tím více spravedlnosti,“ říká. Soud podle něj musí vymezovat jednotnou judikaturu a zajišťovat tzv. formální rovnost před zákonem. Zároveň připouští, že v současnosti „Nejvyšší soud tuto roli neplní bezezbytku“, protože objem rozhodnutí je tak vysoký, že se v něm neorientují ani samotní soudci. Proto prosazuje zefektivnění dovolacího řízení a větší selekci případů.

V rozhovoru se Petr Šuk vyjádřil i k aktuálnímu rozhodnutí o zveřejňování skutečných majitelů obchodních společností. Nejvyšší soud podle něj respektoval rozhodnutí Soudního dvora EU a postavil se na stranu ochrany soukromí. „Je to signál, že justice si velmi cení svobody a ochrany soukromí, jakýkoli zásah vnímá jako problém,“ vysvětluje. V této souvislosti hájí i advokátní mlčenlivost, kterou považuje za „posvátnou součást spravedlivého procesu“.

Z jeho slov je zřejmé, že Petr Šuk vnímá českou justici jako celek, který funguje dobře, ale jen díky obětavosti svých zaměstnanců. Varuje však, že „z této podstaty nelze žít donekonečna“. Pokud se nezmění přístup ke kompetencím, rozpočtu i modernizaci systémů, může se výkon soudní moci dostat do vážných potíží. Přesto zůstává optimistou a věří, že promyšlené drobné kroky a otevřená debata mohou vést k tomu, že česká justice obstojí i v 21. století.

Podívejte se na rozhovor

lt;/center; >

Další články:

- [Rozhovor s Jiřím Cískem](#)
- [Rozhovor se Zdeňkem Kučerou a Davidem Šimkem](#)
- [Rozhovor s Lucií Dryákovou](#)
- [Rozhovor s Vítem Hruškou a Michalem Kalenským](#)
- [Rozhovor s Veronikou Janoušek Rudolfovou](#)
- [Rozhovor s Petrem Angyalossym](#)
- [Rozhovor s Radimem Boháčem](#)
- [Rozhovor s Tomášem Machurkem a Markem Hejdukem](#)
- [Rozhovor s Tomášem Lichovníkem](#)
- [Rozhovor s Petrem Šukem](#)
- [Rozhovor s Janem Vychem](#)